

FORVALTER HOS ESTRUP PÅ SKAFØGÅRD

af Helge Qvist Frandsen

I en artikel i Randers Dagblad den 4. august 1927 fortæller N. Kiørboe om livet på Skaføgård i de år fra 1881 til 1883, hvor han var forvalter på gården og dermed konsejlpræsident Estrups nære medarbejder.

Kiørboe havde allerede truffet Estrup i 1874, hvor Kiørboe var landvæsenselev hos baron J. Rosenkrantz til Balskov. Her blev Kiørboe inviteret med på jagt sammen med egnens godsejere og heriblandt Estrup. Det var nu ikke en god dag for den unge landvæsenselev. Han skød forbi til en oplagt ræv og pådrog sig sidemandens vrede. Nu kom Estrup til og sagde til den vrede godsejer:

”Der er en ting, som De glemmer, og det er, at den unge mand er gæst her ligesåvel som De og jeg. De har slet ikke lov til at skælde ham ud, om end han selvfølgelig har begået en fejl.”

Det siger noget om Estrup, at han nogle år efter ansatte den unge Kiørboe som forvalter på Skaføgård, efter at han i nogle år havde været forvalter på Rosenholm. Det var en betroet post, da konsejlpræsidenten kun var meget lidt hjemme. Når han kom hjem, så man ham kort efter hjemkomsten til hest, til vogns eller til fods ude for at inspicere haven, marken, engene og skovene. Der var udmærkede folkeforhold. Estrup havde bygget helt nye værelser, og alle funktionærerne fik en god kost. De faste husmænd havde næsten alle jord til en ko og nogle får og husrum til en gris, og havde de uheld med besætningen, blev de hjulpet.

På Skaføgård herskede der absolut frihed med hensyn til politisk mening, og fællesskabet og sammenholdet kom f.eks. til udtryk ved høstgilderne. Det var en folkefest i ordets videste forstand. Konsejlpræsidentparret havde gæster med og ligeledes forvalteren. De gifte arbejdere havde naturligvis ægtefæller med, og karle og piger måtte hver invitere en gæst med, så det var en stor skare, der festede i mælkekælderen ovre i forvaltergården. Der manglede ikke noget ved middagen, og dansen gik lystigt til den lyse morgen.

Geheimerådinden Regitze Estrup var meget afholdt og hjalp mange familier på egnen, når de var i nød. Mens Kiørboe var på Skaføgård, holdt familien sølvbryllup, hvor foruden familien hele egnen var talrigt repræsenteret. Århus regimentsmusik leverede taffelmusikken. Festtalen blev holdt af en overlærer fra Århus, der også havde

skrevet en sang. Vejret var det finest tænkelige. Hele parken var oplyst af kulørte lamper, og musikken lød overmåde smukt ved søen og gav genlyd fra den bagvedliggende skov. Der blev ikke danset, da Estrups stedmor netop var død, men da musikerne havde spist i forvaltergårdens dagligstue, spillede de alligevel op, så funktionærerne med forvalterens tilladelse og Estrups senere billigelse fik en svingom.

Da Kiørboe sagde farvel, bad Estrup ham fortælle, hvornår han skulle giftes, så han kunne vise opmærksomhed. Kiørboe besøgte efter invitation Estrup jævnligt lige til dennes død i 1913.